

Gudsuppfattningen inom islam

Den ende sanne Guden: Islams fundament

Monoteism, tron på en Gud, är det viktigaste och mest grundläggande begreppet inom islam. Muslimer tror på en Gud som skapade universum och har makt över allt inom det. Han är unik och upphöjd över allt Han skapar, och Hans storhet kan inte jämföras med Hans skapelse. Dessutom är Han den ende som förtjänar tillbedjan, och det yttersta syftet med all skapelse är att underkasta sig Honom. Den islamiska förståelsen av Gud skiljer sig från alla andra religioner och övertygelser på olika sätt, eftersom den bygger på en ren och tydlig förståelse av monoteism. Detta fångar i huvudsak gudsuppfattningen inom islam, vilket kommer att utvecklas vidare i denna broschyr.

Muslimer hänvisar ofta till Gud som Allah. Detta är ett universellt namn för Gud och syftar inte på en uteslutande "islamisk" Gud. Intressant nog är detta namn besläktat med de arameiska och hebreiska namnen för Gud, Allaha och Elohim. Allah är alltså helt enkelt det arabiska namnet för Gud, vilket bekräftar att Han är en enda Gud utan partners eller likar. Namnet Allah kan varken böjas i plural eller begränsas till ett specifikt kön, vilket fastställer att Gud är En och att Han är unik från allt Han skapar. Muslimer fortsätter att använda detta ursprungliga arabiska namn för Gud (Allah) eftersom det på ett perfekt sätt uttrycker Hans unika egenskaper.

Gud är universums Skapare och Uppehållare som skapade allt av en anledning. Muslimer tror att Han skapade mänskligheten med ett enkelt syfte - att tillbe Honom. Han sände budbärare för att vägleda människor i att uppfylla detta syfte. Några av dessa budbärare är Adam, Noa, Abraham, Mose, Jesus och Muhammed, frid vare med dem alla. De förkunnade alla ett konsekvent budskap om Gud genom att bekräfta Hans storhet som Skaparen och vägleda människor att tillbe Honom allena. Detta grundläggande begrepp har alltid stämmt överens med människors naturliga förståelse av Gud. (Läs mer om profeterna inom islam.)

Koranens beskrivning av Gud: Den Ende, den Evige, Skaparen

När den siste profeten, Muhammed (frid vare med honom), tillfrågades om Gud, kom svaret direkt från Gud i muslimernas heliga bok, Koranen (även

stavat 'Koran'): "Säg: 'Han är Gud, den Ende, Gud, den Evige. Han har inte avlat och inte blivit avlad. Ingen är Hans like.'" [112:1-4] Detta är ett tydligt uttalande från Gud där Han beskriver sig själv för mänskligheten utan utrymme för förvirring. Gud är En och är upphöjd över allt Han skapar och Han har makt över alla ting.

Att fullt ut acceptera Guds enhet är att acceptera att Han är skild från allt annat. Det skulle inte passa Guds majestät och härlighet att tillskriva Honom de begränsade egenskaperna hos Hans skapelse, eftersom Han inte är begränsad på något sätt, medan Hans skapelse är det. Han är den Förste utan början och den Siste utan slut. Allt i universum skapades genom Hans vilja. Han är inte bunden av rum eller tid och Han är den ende som har kontroll och försörjer Sin skapelse.

"Han är Gud: det finns ingen gud utom Honom. Det är Han som känner det dolda såväl som det uppenbara, Han är Nådens Herre, Nådens Givare. Han är Gud: det finns ingen gud utom Honom, Härskaren, den Helige, Fridens Källa, Säkerhetens Givare, Väktaren över alla, den Allsmäktige, den Tvingande, den Verkligt Store; Gud är långt över allt de anser vara Hans partner. Han är Gud: Skaparen, Upphovsmannen, Formgivaren. De bästa namnen tillhör Honom. Allt i himlarna och på jorden prisar Honom: Han är den Allsmäktige, den Vise." [Koranen, 59:22-24]

Varför skapade Gud människor som Han redan visste skulle förkasta Honom och hamna i helvetet? Borde inte en allkärlek Gud istället låta bli att skapa dem så att de slipper genomgå straff? Detta är några vanliga frågor kopplade till detta ämne. Besvarade av Nouman Ali Khan.

Ren monoteism

"Gud: det finns ingen gud utom Honom, den Evigt Levande, den Evigt Vaksamme. Varken slummer eller sömn överväldigar Honom. Allt som finns i himlarna och på jorden tillhör Honom. Vem kan förmedla inför Honom utom med Hans tillstånd? Han vet vad som är framför dem och vad som är bakom dem, men de omfattar inget av Hans kunskap utom vad Han vill. Hans tron sträcker sig över himlarna och jorden; det tröttar Honom inte att bevara dem båda. Han är den Högste, den Väldige." [Koranen, 2:255]

Den primära pelaren i islamisk tro förklarar tydligt att det inte finns något värdigt tillbedjan utom Gud. Att tillskriva Gud partners eller att tillskriva Honom egenskaper hos lägre varelser anses vara den största synden inom islam.

Tidigare tog detta ofta formen av avgudadyrkan eller bön till flera lägre gudar. Även om detta är mindre vanligt nu, har den nuvarande eran ersatt många av det förflutnas fysiska "avgudar" med andra samtida "gudar." Många människor idag låter passioner som underhållning, droger, relationer eller materiella föremål bli centrum i deras liv. De blir så uppslukade av dessa saker att de underkastar sig vad som helst som låter dem tillfredsställa sina begär. Om en narkoman till exempel låter sitt beroende styra sina handlingar, övertygelser, känslor och beteenden, vilket får dem att riskera sin egen och andras säkerhet, har drogen i praktiken blivit deras gud. På samma sätt, om en annan person sätter en älskad före Gud genom att lyda den personen även om det leder till att de överträder Guds bud, har den älskade fått företräde framför Gud.

Islam lär att människor enbart ska underkasta sig Gud, eftersom Han är den ende som är värd deras tillbedjan. Han är universums Skapare och Uppehållare och allt i det tillhör Honom. Koranen påpekar det felaktiga tänkandet hos dem som tillber annat än Gud:

"Hur kan ni tillbe det ni formar med era egna händer, när det är Gud som har skapat er och allt ert hantverk?" [37:95-96]

Den troendes underkastelse

För att vara en sann troende måste man tro på Guds absoluta enhet, som den ende Skaparen, Bevararen och Närarens av allt. Denna tro på Guds sanna egenskaper är dock inte det enda villkoret för sann tro; man måste också erkänna att Gud är den ende som förtjänar att tillbes. Hans befallningar och riktlinjer för hur man ska leva sitt liv bör alltid ha företräde framför befallningarna från något Han skapat. Han vägleder verkligen mänskligheten till vad som är bäst för dem i detta liv och i det kommande, och Han är Allvetande och Allvis.

Med denna förståelse av Gud bör man ständigt ha tro på Honom och förbli ståndaktig i sanningen. När sann tro träder in i en persons hjärta påverkar det positivt deras syn och beteende. Profeten Muhammed (frid vare med honom) sade: "Tron är det som sitter fast i hjärtat och som bevisas genom handlingar."

En av de slående effekterna av tron är en känsla av tacksamhet mot Gud. Troende älskar Gud och är tacksamma mot Honom för de välsignelser Han ger dem. De är medvetna om det faktum att deras goda gärningar aldrig kommer att motsvara Hans gudomliga nåd mot dem, så de strävar alltid efter att behaga Honom. Dessutom accepterar uppriktiga troende på Gud

att eventuella svårigheter de möter är en del av livets större "prövning." De är tålmodiga under svåra tider och vänder sig till Gud för hjälp. En vacker egenskap hos de troende är att de accepterar allt Gud vill och ständigt minns Honom i alla aspekter av livet. (Läs mer: En tacksam inställning)

Risker med otro och fördelarna med tro

Den som förnekar den grundläggande sanningen om Guds existens anses vara otacksam och en icke-troende. Vid många tillfällen i Koranen påminner Gud mänskligheten om de icke-troendes uppenbara villfarelse och Hans fullständiga makt över allt:

"Se! Sannerligen tillhör Allah alla varelser, i himlarna och på jorden. Vad följer de som tillber 'partners' till Allah utom Allah? De följer inget annat än infall, och de gör inget annat än att ljuga." [10:66]

"Det är Gud som har gett er natten att vila i och dagen att se i. Gud är verkligen frikostig mot människor, men de flesta människor är inte tacksamma. Sådan är Gud er Herre, Skaparen av alla ting: det finns ingen gud utom Honom. Hur kan ni vara så vilseledda?" [40:61-62]

Till slut måste vi förstå att vår tro eller otro på Gud inte påverkar Honom på något sätt. Att tro på Honom, tillbe Honom och följa Hans befallningar kommer endast att gynna oss, eftersom vi är i behov av Hans välsignelser, nåd och barmhärtighet. Å andra sidan behöver Han inte oss eftersom Han är den Självförsörjande Skaparen. Det är dock aldrig för sent för en person att vända tillbaka till Gud och söka Hans vägledning och förlåtelse genom att underkasta sig Honom.

"Säg: 'O mina tjänare som har syndat mot sina själar! Misströsta inte om Allahs barmhärtighet: för Allah förlåter alla synder: för Han är Oft-Förlåtande, Mest Barmhärtig. Vänd er till vår Herre (i ånger) och böj er för Hans (vilja), innan straffet kommer över er: efter det ska ni inte få någon hjälp. Och följ det bästa av (de vägar) som uppenbarats för er av er Herre, innan straffet kommer över er - plötsligt medan ni inte märker det!"
[Koranen, 39:53-55]

Varför islam?

Om du håller med om de grundläggande begreppen i denna broschyr kan du ändå fråga dig varför islam sticker ut från andra religioner. Anledningen

är helt enkelt att islam är det slutliga och fullständiga levnadssättet som Gud uppenbarade för att vägleda mänskligheten. Tidigare gudomliga budskap (som de som lärs ut av Abraham, Mose och Jesus) har gått förlorade eller förvanskats genom tiderna. Gud valde att sända Muhammed (frid vare med honom) för att förmedla Sitt slutliga budskap, som upprätthåller kärnlärorna från alla tidigare uppenbarelser. Boken som sändes till Muhammed (frid vare med honom) var Koranen, som uppenbarades som vägledning för hela mänskligheten. Precis som Toran som sändes till Mose och Evangeliet som sändes till Jesus är Koranen en vägledning som lär oss hur vi tillber Gud på det renaste sättet och därmed uppnår vårt syfte i livet. Koranen är unik eftersom den har bevarats i sin exakta och ursprungliga form i mer än 1 400 år. (Läs mer: Koranens bevarande)

Islam är inte ett nytt levnadssätt; det är snarare det slutliga budskapet, som upprätthåller samma grundläggande övertygelser som Gud sände till mänskligheten genom alla Sina budbärare. Genom detta budskap uppmanar Gud varje individ att leva ett samvetsfullt liv genom att närma sig Honom och förbli medveten om sin slutliga redovisning inför den ende och enda Guden.

"Har inte tiden kommit för dem som tror att deras hjärtan ödmjukt ska underkasta sig vid åminnelsen av Allah och vad som har uppenbarats av sanningen?" [Koranen, 57:16]